

På långfärd med Lindisfarne: I Brasilien!

ANNIKA KOCH och Björn Christensson seglade vidare i slutet av maj och nådde Brasilien den 25 juni. Båten, Lindisfarne, är en Forcus 37 som väger 7,5 ton (knappt 9 ton utrustad). Rutten: Gran Canaria till Salvador i Brasilien, via Cape Verde. De fortsätter sedan vidare söderut efter Brasiliens kust.

Söndagen den 28 maj lättade vi från Las Palmas och seglade söder ut mot Cape Verde. Vi fick lagom nordvind som möjliggjorde plattläns med spirade segel hela vägen till Cape Verde. Mycket bekväm segling, mycket tack vare vår kryssfock som vi planskotar "bakom" storen. Båten lutar några lagomgrader mot kryssfockens lä utan pendling!

Försegelsättning

Mindelø, Saõ Vicente angjorde vi i kvällsmörkret lördag den 3 juni efter 800 nm, en segling som egentligen inte bjöd på några överraskningar.

Vårt besök i Mindelo är inte mycket att skriva om. Butikerna är få och varken välsorterade eller prisvärda, inte ens bassortimentet finns. Dessutom är nästan allt utom färsk fisk mycket dyrare än i Las Palmas. Dock ska framhållas att diesel kan köpas för 6.70 kr och med hög kvalitet hos Shell i Mindelo.

Detta blev vår första "riktiga" kontakt med inklarering på den här resan. Vi hade info från vänner om att hamnkotoret här hade svårt att återfinna dokument när dom klarerade ut för några år sedan. Vi har färgkopierat alla våra dokument, och hamnmyndigheterna är helt tillfreds med dem. Det känns bra att ha de verkliga originalen inlåsta i båten om "originalen" hos myndigheten skulle förkomma. När vi klarerade ut tog det en halvtimme för dom att hitta våra papper!

Fredag lunch den 9:e juni lämnade vi Saõ Vicente och stävade söderut i en häftig nordan. Vi hade 15 -17 m/s i ryggen under tre timmar innan vi kom fria från land och vinden blev normala 7-8 m/s som sen höll i sig hela natten fram till morgontimmarna då den åter ökade när vi passerade öarna Fogo och Brava, för att sedan åter bli normal. Vädret och vinden visade sig från sin rätta sida.

Rutten från Cape Verde till Brasilien är inte helt lätt att bestämma sig för. Man ska passera stiltjebältet strax norr om ekvatorn, doldrums, där det är så smalt som möjligt och sen ska man utnyttja sydostpassaden och nordvästströmmen söder om ekvatorn. Vi valde att segla rakt söderut så länge vi hade vinden i ryggen och efter doldrums, när vinden kom från sydost höll vi så högt som det var bekvämt för att kunna angöra Brasilien i öppen

vind. Planen fungerade, inte minst tack vare att strömmen som skulle sätta mot väster söder om ekvatorn fortsatte envist mot syd och sydost med stundvis över en knop. Vi tjänade därmed både fart och höjd och seglade på ett ben ända till Salvador!

Doldrums med sina squalls och stiltjebälten är ju lite ökända och när vi fick första åskvädret tänkte vi att ska det vara så här i några dygn blir det jobbigt. Vi såg mörka moln på avstånd och eftersom det var första squallen drog vi in alla segel precis lagom tills ösregnet började. Ösregn... det var slagregn som under inverkan av vind på 25 m/s slog ner all sjö och gjorde sikten obefintlig. Häftiga åskknallar alldeles inpå höjde inte humöret. Efter 20 minuter bedarrade vinden och regnet till mera normala förhållanden, 15m/s och normalt regn, men sjön började växa. När förhållandena stabiliserat sig efter en dryg timme kunde vi hissa på och segla bidevind mot sydväst. Lyckligtvis vred vinden och lugnade ner sig några timmar senare så att vi kunde återta vår sydliga kurs. Detta blev vårt enda kraftiga squall!

Ekvatorn passerades lördagen den 17 juni kl 11 vid 26 grader väst. Helt odramatiskt och i fin vind och sjö.

Under våra sista dygn före "landfall Brazil" blev vinden mer aggressiv. 15 - 17 m/s och vågor på 5-6 meter. Överfallande branta och brytande Nordsjövågor är det inte frågan om, men icke förty kommer dom lite "uppifrån" och man känner sig ganska liten där nere i vågdalen. Vi seglade halvvind så vi hade dessutom vågorna i sidan. På morgonen efter första natten med grov sjö, kunde vi konstatera att det inte gick att starta motorn utan att motorlarmet tjöt. Vi måste köra motorn två timmar var tredje dag för att göra vatten och ström. Med fem dygn till närmaste land och 50 liter vatten kvar var det inte kul

att ha problem med motorn. Vad göra? Vi tömde stuvn tillräckligt för att Annika skulle få plats och komma åt baksidan på motorpanelen. Det hade tryckts in vatten under panelen och kopplingar hade blivit nerstänkta. Sötvattentvätt och torkning gjorde anläggningen som ny. Nu startade motorn fint utan ljudackompanjemang. Ibland behövs det inte mycket för att man ska känna sig lycklig...

Allting har en ände heter det ju och även denna långa etapp var snart över. Vår tur med "planering" höll i sig och vår waypoint, 20 nm sydost om Salvador, angjordes i gryningen den 25 juni. Vi knöt fast i bryggan kl 13.00 nästan på timman 16 dygn från Cape Verde och 1 921 sjömil genom vattnet och verklig väg 2 200 sjömil. Strömmen har alltså hjälpt oss framåt med nära 300 nm.

När vi summerar överseglingen kan vi konstatera att det visserligen blir lite långsamt ibland, särskilt på nattvakter. Men med lite böcker och framför allt talböcker på natten, god mat, brödbak mm så går tiden. Vi får ju dessutom tid att fundera och planera den fortsatta resan tillsammans i "lugn och ro".

Ett fåtal fåglar, några delfiner och en hel del flygfisk. Båtar såg och hörde vi bara de första och sista dagarna.

Centro Nautico marina Salvador

rycker i förtöjningarna hela tiden. Efter fyra dagar gick en flätad 16 mm förtamp av, trots Forshagas stora gummifjäder.

Salvador ligger i en stor bukt, Baía de Todos os Santos som rymmer många öar och har mängder av ankringsmöjligheter, vilka vi botaniserade i fram till avsegling söderut i början av augusti. Det är ju vinter här på södra halvklotet. Salvador med omnejd har tropiskt klimat så här är det lagom varmt för oss, 25-30 grader

med 26-28 grader i vattnet, men längre söderut gör sig vintersäsongen påmind.

Innan vi lämnade den skumpiga marinen i Salvador köpte vi en "djungelresa" och därefter flyttade vi till en lugnare och säkrare plats att lämna båten vid under vår utflykt. Brasilien har i de flesta städer en eller flera privata båtklubbar som oftast välkomnar gästgästande båtar. Vi fann längre in i bukten Aratu IATE båtclubb som hade bojar för gästgästande båtar. Perfekt väderskydd utan dyning och med rimligt bra bevakning. Vi flög till Brasília där vi övernattade för att få se på den omtalade staden. För oss tekniker som sysslat en del med vägbyggnad och planering är det fascinerande att se en stad som skapats i ett obebyggt landskap och från ett tomt ritpapper. Till och med sjöar har placerats efter behov.

Dag två flög vi vidare till Manaus, Amazonas huvudstad där vi möttes på flygplatsen, bussades och

Tragning

Tack vare watermakern kunde vi duscha i sötvatten varje eftermiddag när solen dalade och sedan ta på oss inför natten. Man lever ju utan kläder på dagen när kroppen "rinner" och använder sen efter dusch samma torra kläder som natten innan.

Vi låg i Centro Nautico några dagar under inklereringen som tog fem dagar! Fotbolls-VM, datorstrul, immigration, "pestkontroll", tull och hamnkapteneri, i den ordningen, försenade processen.

Hamnbassängen är så stor att en orolig sjö letar sig in och gör att man ligger och

Inverter och batteriladdare INVERTEK COMBI

Alltid 230 Volt ombord till:
elverktyg
kaffebruggare
vattenkokare
dator
rakapparat
mobilladdare
hårklippning
cirk. pumpar
TV, mm

- ❖ en kraftfull inverter med ren sinusvåg, 1500 W
- ❖ en avancerad batteriladdare med flerstegs laddningsteknik, 30A
- ❖ Solpanelsregulator för upp till 30A med flerstegsladdning

– allt i en kompakt enhet. Dessutom har den flera avancerade funktioner såsom:

- ❖ UPS – nödströmförsörjning vid nätavbrott aktiveras automatiskt inom max 20 millisekunder. Detta ger tid att stänga av eller fortsätta använda datorer och annan utrustning.
- ❖ "Power Sharing" – Fördelning av inkommande ström dels till laddning och dels till drift av andra 230V-applikationer. Fördelningen sköts helautomatiskt efter inställd maximal landströmstillgång.
- ❖ akustisk larm och många programmeringsmöjligheter
- ❖ Mycket hög verkningsgrad samt energi-spar-funktion

7 800,- inkl. moms och frakt!

Hämta broschyr på www.scansigma.se/combi

Scansigma i Göteborg AB
Tel: 031-682160

Datavägen 43
info@scansigma.se

436 32 Askim
www.scansigma.se

Brasilia

båttransporterades på Rio Negro ut i djungeln till hotellet. Hotellet består av en mängd hotelltorn sammanbundna med landgångar på höga pålar, knappt möjligt att beskriva, måste ses! www.ariau.tur.br

Ariau Amazon

Vi hade tre fina dagar med aktiviteter på förmiddagar och eftermiddagar, samt en kvällsaktivitet då vi först metade pirayor och sedan, när mörkret lagt sig, fängade en kajman. Kajmanen kan bli 6 meter lång och man har fångat en på 5 meter i området för något år sedan. Av säkerhetsskäl var "vår" kajman bara en knapp meter. Men kommer en sån lös i kanoten så blir det nog fart på både turister och guider...

Pink Dolphin

Bad med vilda skära floddelfiner stod också på eftermiddagsprogrammet. Annikas delfin tog fel på fisken

och hennes hand! Men den släppte taget när den upptäckte att "fisken" gjorde motstånd. Inga bestående men, men två ordentliga avtryck från delfinens tänder. Det finns olika sätt att fira sin 50-års dag på!

Efter lunch fjärde dagen blev det transport in till Manaus och hotell. Vi gjorde Manaus och framför allt det berömda, drygt 100 år gamla operahuset innan vi begav oss ut till flyget dagen därpå. Manaus är en fantastisk stad, särskilt om man betänker dess läge mitt inne i djungeln och dess historia. Uppsvinget kom i samband med upptäckten av gummiträdet i slutet av 1800-talet. Gummi fanns bara i Amazonas och det drog till sig "gummibaroner" från Europa som tjänade enorma pengar, vilket också syns på byggnader från den tiden. Gummiträdets frön smugglades så småningom ut från Amazonas och efter några år fanns en produktion i Malaysia som med sina plantager och bättre jordmån snabbt konkurrerade ut Manaus. Gummibaronerna flyttade hem till Europa och Manaus föll tillbaka. Idag är Manaus sedan länge en blomstrande storstad, centralort för hela området med en stor hamn, omfattande containertrafik och oceangående fartyg. Stan ligger faktiskt drygt 600 sjömil (120 mil) från kusten upp efter Amazonfloden. Den gamla operan är renoverad nästan till sin forna glans och överdåd. Verkligen en upplevelse att känna dessa mycket speciella historiska vingslag och atmosfär.

Efter lite förseningar som totalt innebar ett dygn, kom vi så tillbaka till båten som låg tryggt och väntade på oss vid sin boj. Vi betalade yachtklubben (modesta 50kr/dag), tackade för all hjälp, och seglade ut till Salvadors semesterö Itaparica där vi träffade flera skandinaver.

Där träffade vi på Göteborgsbåten Pärilan II med Monica och Janne ombord och två norska seglare, Embla och Empire. Här låg också båtar från Holland, Tyskland, Frankrike, Schweiz, Sydafrika och USA.

Pärilan och Embla hade seglat från Afrika till Brasilien, några veckor före vår översegling. Här ligger även Kent, en svensk L32:a med namn "Orca", sedan mer än ett halvår. Den norska Empire med Heidi och Eivind har seglat via Karibien och ska liksom vi segla söderut så dom kommer vi säkert träffa

flera gånger framöver.

Har du planer på att besöka Brasilien utan båt – då har vi ett tips om ett kanonställe att hyra in sig på.

Vi var hemma hos Anders Ericsson som bor på södra Itaparica, tidigare långseglare och ägare av Ulvesunds varv i Ljungskile som han drev halva året. Den andra halvan av året spenderades i Brasilien. Han har med sin familj byggt ett nytt hus och har på "tomten" ytterligare hus för uthyrning. Se www.boibrasilien.com

Itaparica har verkligen bjudit på en lugn och trevlig tid i goda vänners lag. Vi var fyra svenska, en norsk och en dansk båt som låg i marinan och på svaj bland ett trettiotal båtar totalt. Franska båtar dominerar. När det blev lågvatten passade vi på att städa båtbottnen vid en mur i marinan. Bottenfärgen håller ohyrnan borta men där den saknas växer det enormt.

Torrslagd i Itaparica

Vi fortsätter nu vår resa utefter kusten söderut.

September 2006
Annika & Björn
S/Y Lindisfarne

www.sailaround.info
sm6yxb@winlink.org
mail@sailaround.info

